

la cara com un mapa mundi. Va inflar-li tant que tingué de marxar a corre-cuita cap a Granollers, i no li va permetre voltar l'illa d'Eivissa, com ho vàrem fer els que no tinguérem cap caixal corcat.

La visita oficial a les Autoritats, va ser passada per aigua ja que a l'hora de fer-la va ploure. A més l'entusiasta Conseller que va donar la cara, va quedar sorprès de la presència de l'ambaixada claveriana, que anava acompanyada de l'Estendard i tots amb l'emblema de Granollers Ciutat Pubilla de la Sardana, ja que segons va manifestar solament esperava rebre a una trentena de persones. Parlaments de ritual, entrega de la Porxada, que havia arribat tard, i una bona cantada de la Massa...

El que va impressionar més, va ser la visita a la periquita illa de Formentera, on si respira un silenci sepulcral. Ens va fer patxoca l'aigua netíssima del seu port i un rètol que anunciava el lloguer de bicicletes per recorre el seu paratge. Visitarem la curiosa fabricació de la sal, el seu «modus vivendi»... Va haver-hi una bona remullada de peus en una preciosa cala i un dinar, que recordarem sempre, en el Restaurant la Pèrgola, sota un pi grandióssim que va aixoplugar-nos, sota la seva ombra, als 180 comensals. Van deleitar-nos amb música de danses del país i de cop i volta amb una audició de Sardanes i cançons de la Trinca que ens van fer sentir el que som: catalans. Aquest ja famós dinar de Formentera, va finalitzar imposant als hotelers i cambresers l'ensenya de Granollers Ciutat Pubilla de la Sardana, per la mare de la Pubilla, i amb una cantada de l'Empordà, no sabem a quantes veus, ja que va cantar-se sense fer assaig.

L'esperada Barbacoa que ens havia preparat l'agència va resultar un mig fracàs perquè semblarem els convidats de Can marges, molta gresca, molts cants flamencs i estrangers i tonelades de menjar, però el trago de xampany amb porró era tassat pel cambrer que l'aixecava.

El Sopar de Germanor, fou acompanyat d'un grandióssim sorteig d'obsequis de pollastres, entrades de cinema, lots Elena, targetes visita, llagostins, ous blancs i rossos, pastissos de can Ribera, tota mena de robes interiors i exteriors i fins botelles de pum-pum, ah! i tothom es va posar el vestit llarg per estar amb consonància amb l'hotel de moltes estrelles.

Dels fets sorprenents que no volem passar per alt, hem de dir-vos que en un dels dinars un cambrer diligent va entregar un voluminós paquet a l'Arxiver de la Societat que sort que estava assentat, perquè quasibé va tenir un patatús d'alegria, que no fou pel pes del paquet sinó pel contingut, ja que es tractava d'un «senyor» pergamí poètic, obra del poeta de l'excursió i obsequi d'un estol d'amics que l'aprecien... A la «boite» de l'hotel en una de les nits actuà un espectacle pels noctàmbuls, l'exhibició espontànea d'una ballarina granollerina, fou premiada amb grandióssim i sorollós aplaudiment...

També contemplarem a més dels monuments històrics, els monuments femenins que fan de Hippy's en el seu barri i no cal dir que els souvenirs van omplenar el Ferry de retorn d'Eivissa. — OBSERVADOR